

извишава вториятъ съседъ, *Суха вапа*. Той е малко въ встрани отъ главното било и, за да се стигне до него, трѣбва да се мине по едно кжсо, но много тѣсно и скалисто гребенче. Преди десетина години, когато за пръвъ пѣтъ минахъ по този зжберъ, наскоро една мълния бѣ разбила като съ динамитъ една отъ скалитѣ и бѣ придала на картината още по-дивъ и по-страхотенъ видъ.

Мжчно достижима е тази мощна и гиздава чука и откъмъ северната ѣ страна, изъ коритището (циркуса) на Грънчарското езеро. Озжбени скали намѣста покрити съ клекови храсти. Но съвсемъ достъпна е Суха вапа откъмъ източната си страна — загладано стжпаловидно пасище, прошарено съ клекови храсти.

Суха вапа е висока 2640 метра. Втората частъ на името ѣ — *вапа* е старославянска дума и значи езеро, пресъхващо езеро. Значи сжщо и варъ. Но въ рилския земеписъ тя се употрѣбява само въ смисълъ на езеро.

Следъ откжсването на страничния връхъ, Суха вапа, планинското било се подема сѣ по-нависоко и надъ него се мѣрка купола на *Налбантъ*, високъ 2634 метра. Начумеренъ, мраченъ и надвесенъ като изтуканъ надъ зѣйналата пропасть, въ която сж сгушени Якорудскитѣ езера.

Многоликъ връхъ. Ако го гледате отъ различни страни, той изпѣква предъ погледа ви въ най-различни образи и настроения.

Странното име на планинския великанъ е осмислено отъ следното народно тълкуване. Царъ нѣкакъвъ си, въ отдавна забравени времена, се билъ отеглилъ въ планинската клисура на Бѣли Искъръ. Това той направилъ следъ усиления и несполучливи войни съ по-силенъ завоевателъ.

Царскиятъ налбантъ (ковачъ) се грижилъ не само за царския добитъкъ, който пасълъ по обширното па-